

Hvis du går tur på Fredericia Vold en solskinsdag i maj har du gode chancer for at se denne store, op til 5 centimeter lange, metalskinnende bille - Oliebille. Her er det den blå oliebillen - der findes også en sort. Den vandrer hvileløst omkring på solbeskinnede steder for at finde et godt sted at lægge sine flere tusinde æg.

Måske er biller ikke lige det, der interesserer dig mest. Men oliebillens liv er nu noget ud over det sædvanlige:

Hunnen er fyldt med æg, som den lægger i huler i jorden - ca. tusinde ad gangen. Hvis slægten skal overleve, er det nødvendigt med mange æg, for larverne går en meget usikker fremtid i møde. De små, vævre larver kravler op i blomster og griber fat i insekter, der kommer for at finde nektar og pollen, og det er en heldig larve, der får sig hængt på en enlig, vild hunbi.

Den flyver som en anden blind passager med ind i biens bo, hvor den først æder biægget og derefter det honning og den pollen, som bilarven skulle have haft. Det minder om gøgeungen, der skubber værtsfuglens egne unger ud af reden!

Larven skifter hud nogle gange og ændrer helt udseende til en stor, tyk larve. Til sidst forpupper den sig og kommer næste forår frem som en voksen oliebillen.

Dens navn kommer af et olieagtigt forsvarsmiddel. Det er giftigt, og det er bedst at holde hænderne for sig selv!

Følg også årets gang på Facebook og få inspiration til ture ud i naturen:
Danmarks Naturfredningsforening i Fredericia

Tekst og foto: Ole Klottrup